

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA TURDA

Dosar civil nr. ___/___/___

SENTINȚA CIVILĂ nr. ___/___
Ședința publică din data de _____
Completul de judecată constituit din:
PREȘEDINTE: C-M. B.
GREFIER: V.M.

Pe rolul judecarea cauzei Litigii cu profesioniștii privind pe contestatorul U.I și pe intimata S. S.A.R.L., având ca obiect contestația la executare.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reprezentantul contestatorului, av. A.M., lipsă fiind părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Se constată că, prin serviciul Registratură, B.C.R. S.A., a depus răspunsul la adresa instanței de la fila 113 dosar.

Reprezentantul contestatorului depune la dosar dovada achitării onorariului avocațial și menționează că s-a răspuns de către bancă, iar alte solicitări în probațiune nu are.

Nemaifiind cereri de formulat și incidente de soluționat, instanța încheie cercetarea procesului și, în temeiul art. 392 Cod procedură civilă, deschide dezbaterile în fond și acordă cuvântul asupra fondului cauzei.

Reprezentantul contestatorului solicită admiterea contestației la executare. Având în vedere răspunsul B.C.R. S.A., potrivit căruia creditul a fost declarat scadent în anul 2010, iar ultima plată a fost efectuată în anul 2009, moment la care era în vigoare Decretul nr. 167/1958, solicită să se constate prescripția dreptului material de a cere executarea silită și desființarea acestei executări silită. Cu cheltuieli de judecată constând în onorariul avocațial și taxă de timbru.

Instanța, în temeiul art. 394 Cod procedură civilă, încheie dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

INSTANTA

Prin contestația la executare înregistrată pe rolul Judecătorei Turda la data de _____, sub dosar civil nr. ___/___/___, contestatorul U.I., în contradictoriu cu intimata S. S.A.R.L., a solicitat instanței anularea tuturor actelor și formelor de executare întocmite în dosarul execuțional nr. ___/___ înregistrat pe rolul BEJ C. R-G.

Contestatorul a apreciat că executarea silită este nelegală pentru următoarele motive:

1. Prescripția dreptului de a obține executare silită

A precizat că la data de 15.10.2007 a încheiat cu B.C.R. SA Contractul de credit bancar pentru persoane fizice nr. _____. Ca urmare a unor dificultăți financiare nu a fost în măsură să respecte graficul de plată asumat prin Contractul nr. _____/15.10.2007. Ultima plată aferentă acestui contract a fost efectuată în cursul anului 2008.

Conform dispozițiilor pct. 4.11 din Condițiile generale de creditare – Anexa la Contractul de credit bancar – Dacă, în termen de 30 de zile de la data scadenței, împrumutatul și/sau coplătitorii/garanții nu achită rata totală de rambursat, întregul credit și toate celelalte obligații asumate prin semnarea prezentului contract devin exigibile, iar banca este îndreptățită să procedeze la recuperarea creanțelor sale pe calea executării silită, prin valorificarea garanțiilor asiguratorii sau a oricăror alte bunuri aflate în proprietatea împrumutatului și/sau coplătitorilor/garanților.

Astfel, având în vedere dispozițiile anterioare și faptul că în cursul anului 2008 s-a efectuat ultima plată, a apreciat că întregul credit a devenit scadent anticipat și integral probabil tot în anul 2008.

Având în vedere că la data declarării scadenței anticipate a contractului de credit era în vigoare Decretul nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă, dreptul de a solicita, obține executarea silită a Contractului de credit nr. _____ din data de 15.10.2007 este prescris.

Astfel, conform dispozițiilor art. 6 din Decretul nr. 167/1958, Dreptul de a cere executarea silită în temeiul oricărui titlu executor se prescrie prin împlinirea unui termen de 3 ani...., iar art. 7 din același act normativ prevede că Prescripția începe să curgă de la data când se naște dreptul la acțiune sau dreptul de a cere executarea silită.

În considerarea faptului că termenul de prescripție este de 3 ani și că acesta curge de la data la care creditoarea BCR a declarat scadent anticipat creditul, este evident că începerea executării silită în anul 2016 nu mai este permisă.

În speță, creditoarea a solicitat începerea executării silită în temeiul Contractului de credit nr. _____ din 15.10.2007 doar în luna septembrie a anului 2016, cu mult după îndeplinirea termenului de prescripție de 3 ani.

2. Lipsa calității de creditor a S. S.A.R.L..

Contractul de credit bancar pentru persoane fizice nr. _____ din 15.10.2007 a fost semnat de BCR.

Cu toate acestea, executarea silită a fost demarată de o entitate străină de raportul juridic dintre bancă și contestator, S. S.A.R.L.. Singurul indiciu cu privire la calitatea acestei entități se regăsește în încheierea de încuviințare a executării silită când se face referire la S. S.A.R.L. folosindu-se sintagma creditoare cesionară. Astfel, se poate trage concluzia că între BCR, parte semnatară a Contractului de credit bancar nr. _____/15.10.2007 și terțul S. S.A.R.L. a intervenit o cesiune a creanței ce emană din contractul bancar.

Cu toate acestea, subsemnatul nu a fost notificat cu privire la o eventuală cesiune a creanței.

Sediul materiei cesiunii de creanță se află la art. 1566 și urm. din Noul Cod Civil. Cu privire la necesitatea notificării cesiunii, a indicat dispozițiile art. 1578: Comunicarea și acceptarea cesiunii, apreciind că atât timp cât eventuala cesiune a creanței nu a fost comunicată conform prevederilor art. 1578, alin. 1, lit. b din Noul Cod Civil, în lipsa unei astfel de notificări, cesiunea nu produce efecte cu privire la debitorul cedat.

Contestatorul a mai precizat că, cesionând contractul de credit, acesta își pierde calitatea de titlu executoriu, noul creditor nu poate beneficia de calitatea de titlu executoriu a contractului de credit. În acest sens, Tribunalul Specializat Cluj a stabilit: contractele bancare cesionate către terți, care nu mai au statut de instituții de credit, nu mai beneficiază de prevederile legale ce permit trecerea la executare silită fără aprobarea unui judecător. Motivarea sentinței arată că pretențiile recuperatorilor asupra datoriei se bazează pe contractul

de cesiune, nu pe cel de împrumut, iar contractul de cesiune nu beneficiază de statutul legal de titlu executoriu, precum cel de credit.

Intimata S. S.A.R.L. a depus la dosar întâmpinare (f. 80-90) prin care a invocat excepția netimbrării acțiunii, invocând prev. art. 148 alin. 6 CPC, art. 197 CPC, art. 1 din OUG 80/2013 și excepția tardivității formulării contestației la executare, invocând prev. art. 175 alin. 1 CPC.

Pe fondul cauzei, a arătat că executarea silită înseși, cât și toate actele de executare ce au fost întocmite de către executorul judecătoresc au respectat toate regulile de fond și de formă impuse de dispozițiile Codului de procedură civilă, motiv pentru care anularea acestora este lipsită de temei legal.

Cu privire la dreptul de a cere executarea silită a contestatorului a învederat:

Contractul de credit nr. _____/15.10.2007 încheiat între contestator în calitate de împrumutat și BCR SA în calitate de creditor inițial, a fost încheiat în data de 15.10.2007.

În data de 04.10.2010, a avut loc cesiunea de creanță dintre BCR SA, în calitate de cedent și S. S.A.R.L., în calitate de cesionar. Ca urmare a intervenirii acestei cesiuni, contestatorul a fost notificat în data de 14.10.2010, s-a încercat în nenumărate rânduri soluționarea pe cale amiabilă a diferendului creat, dovadă făcând adresele și notificările trimise în acest sens. Toate aceste notificări au întrerupt cursul prescripției extinctive.

Cesiunea de creanță a fost înregistrată în Arhiva Electronică de Garanții Reale .....
-fapt care întrerupe prescripția extintivă, potrivit dovezilor atașate la dosar, fiind transmisă calitatea de creditoare a persoanei împrumutate, întrucât este considerat a fi un terț față de contractul de cesiune, debitorul cedat poate să ignore acest contract până la momentul îndeplinirii formalităților prevăzute de art. 1393 Cod civil.

Cesiunea față de debitorul cedat începe să-și producă efecte din momentul în care cesiunea îi devine opozabilă, și anume de la data notificării efectuate prin executorul judecătoresc sau de la data acceptării făcute de debitorul cedat prin act autentic sau act sub semnătură privată. Astfel, debitorul cedat poate plăti în mod valabil cedentului, conform art. 1393 Cod civil.

Din momentul în care au fost îndeplinite formalitățile notificării sau acceptării, debitorul cedat devine debitorul cesionarului.

În altă ordine de idei, cesiunile drepturilor de creanță îndeplinesc condiția de publicitate din momentul înscrierii avizului de garanție în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, în cauză, fiind realizată această formalitate, potrivit înscrierilor depuse la dosar.

În data de 26.09.2016, instanța a încuviințat executarea silită în baza contractului de credit nr. _____/15.10.2007 fapt care a întrerupt prescripția extintivă.

Ca urmare a predării acestui dosar execuțional la BEJ C. R.G., executorul judecătoresc a efectuat constant toate demersurile necesare recuperării creanței, motiv pentru care nu se poate lua în considerare o potențială prescripție.

Prin urmare, în conformitate cu dispozițiile art. 708, alin. 1 CPC coroborat cu dispozițiile art. 2537 Cod civil, cursul prescripției a fost întrerupt de nenumărate ori pe parcursul perioadei 2007-2016, atât de plată voluntară a contestatorului cât și actele prin care aceasta a fost pusă în întârziere. Termenul de prescripție ar fi început să curgă de la data declarării scadenței anticipate a contractului, numai dacă de la acel moment nu ar fi intervenit diverse situații prevăzute în mod explicit de legea în vigoare, care să întrerupă această prescripție.

Cu privire la lipsa dovezii calității de reprezentant a SC K.R. SRL pentru S. SRL, intimata a considerat că a fost extinsă nejustificat aplicabilitatea prevederilor art. 84 alin. 1 Cod

procedură civilă la o ipoteză neavută în vedere de textul de lege ce se referă strict la reprezentarea convențională a persoanei juridice „în fața instanțelor de judecată”, cu care executorul judecătoresc nu poate fi asimilat, chiar dacă executarea silită reprezintă faza finală a procesului civil. Cererea de executare silită a fost formulată în baza contractului de mandat intervenit între S. SARL, contract permis de legea civilă și a cărui executare nu poate fi împiedicată prin invocarea unei dispoziții legale a cărei rațiune este aceea de a asigura, în fața instanței de judecată, o reprezentare calificată a persoanelor juridice de drept privat.

Cu privire la pretinsa pierdere a calității de titlu executoriu a Contractului de credit după momentul cesiunii, a învederat:

Consacrarea prin art. 120 din O.U.G. nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, a caracterului executoriu al contractelor de credit, încheiate de o Instituție de credit, este impusă pentru a permite executarea silită a unei obligații (creanțe), iar nu a unui înscris, acesta fiind doar materializarea izvorului obligației respective. În consecință, caracterul executoriu este asociat cu creanța, iar nu cu înscrisul ca atare și, atât timp cât legiuitorul a acordat contractelor de credit caracterul de titluri executorii, creanța însăși a devenit una executorie, astfel încât atributul executorialității nu se constituie într-un aspect de drept procesual, așa cum a susținut titularul sesizării, ci a devenit o calitate a creanței, care se transmite prin cesiune.

Totodată, art. 120 din OUG nr. 99/2006 nu a conferit contractelor de credit trăsătura de titlu executoriu în considerarea persoanelor semnatare ale unor asemenea contracte, ci a naturii respectivelor convenții.

Modificarea părților originare ale actului juridic care constituie titlu executoriu nu afectează substanța titlului executoriu, poziția cesionarului fiind aceea a unui veritabil succesor cu titlu particular, care preia, astfel, toate drepturile pe care cedentul le avea în legătură cu creanța.

Referitor la invocarea de către contestator a lipsei calității sale de creditor:

Prin contractul de credit nr. _____/15.10.2007 s-au stabilit anumite drepturi și obligații între părțile semnatare din contractul de credit.

Având în vedere că cedentul BCR SA a depus toate diligențele pentru a recupera sumele datorate de către debitor, iar acestea au rămas fără rezultat, a înțeles să cesioneze creanțele către S. SARL.

Prin contractul de cesiune de creanțe din data de 04.10.2010 Banca în calitate de cedent a cesionat, transmis și vândut către S. SARL un portofoliu de creanțe pe care cedentul le deținea până la acel moment împotriva debitorilor săi printre care se află și creanța deținută împotriva debitorului contestator, împreună cu toate drepturile principale și accesorii pe care legea și contractul de credit nr. _____/15.10.2007 le ofereau creditorului inițial.

Potrivit legislației în vigoare, cesiunea de creanțe este un act juridic civil, cu titlu oneros sau gratuit, prin care o persoană, numită cedent, transmite o creanță unei alte persoane, numită cesionare, aceasta dobândind astfel dreptul de a încasa creanța de la debitor, numit și debitorul cedat. Efectul cesiunii de creanță între părți este transferul dreptului de creanță din patrimoniul cedentului în patrimoniul cesionarului.

Cesiunea de creanță a fost notificată astfel cum este prevăzut de art. 1393 Cod civil, trimițând către debitorul contestator notificări privind încheierea contractului de cesiune. Mai mult de atât, cesiunea de creanțe a fost înscrisă în A.E.G.R.M..

În drept: dispozițiile legale invocate în cuprinsul întâmpinării.

Contestatorul a depus răspuns la întâmpinare, care se regăsește la f.103-106 dosar.

Excepțiile procesuale invocate de intimată au fost soluționate la termenul de judecată din data de _____, în sensul respingerii acestora (f. 112, încheierea ședinței publice).

La solicitarea instanței, conform art. 717 alin. 2 Cod procedură civilă, BEJ C. R.G. a comunicat, în copie, dosarul execuțional nr. ____/____, care se regăsește la f. 28-79.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

La data de 28.06.2016, creditoarea S. SARL a formulat cerere de executare silită a contractului de credit nr. ____/15.10.2007, pentru recuperarea sumei de 11.610,72 euro adresată BEJ C. R.G., înregistrată sub dosar ____/____ (f. 77).

Titlul executoriu în baza căruia a fost pornită executarea silită îl constituie contractul de credit nr. ____/15.10.2007 încheiat între BCR SA și contestator (f. 67-70, f.75).

La solicitarea instanței, BCR SA a comunicat faptul că ultima plată în temeiul contractului de credit nr. ____/15.10.2007 a fost efectuată în data de 22.05.2009, iar data declarării scadenței anticipate este 04.10.2010 (f. 114).

Potrivit art. 6 lin. 4 din NCC, prescripțiile, decăderile și uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit, iar art. 201 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil prevede că prescripțiile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a Codului civil sunt și rămân supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.

Astfel fiind, în cauza de față sunt incidente prevederile art. 6 din Decretul nr. 167/1958, potrivit cărora dreptul de a cere executarea silită în temeiul oricărui titlu executor se prescrie prin împlinirea unui termen de 3 ani. Aceiași dispoziție se regăsește și la art. 405 alin. 1 vechiul CPC, respectiv art. noul 706 CPC – „Dreptul de a obține executarea silită se prescrie în 3 ani”.

Conform art. 7 din același decret, prescripția începe să curgă de la data când se naște dreptul de a cere executarea silită.

În speță, executarea silită a fost demarată în condițiile în care termenul de prescripție de 3 ani, prevăzut de art. 6 din Decretul nr. 167/1958, art. 405 alin. 1 vechiul CPC se împlinise. Astfel, întrucât creditul a fost declarat exigibil la data de 04.10.2010, așa cum reiese din răspunsul comunicat de către BCR la solicitarea instanței (f. 114), de la această dată, în favoarea creditoarei, s-a născut dreptul la acțiune privind executarea silită.

Creanța izvorâtă din contractul de credit anterior menționat a fost cesionată de către BCR SA în favoarea intimătei, în temeiul contractului de cesionare creanțe menționate mai sus, astfel că în urma acestei cesiuni de creanță, cesionarul a dobândit toate drepturile cedentului cu privire la creanța cedată, inclusiv dreptul de a solicita executarea silită a titlului executoriu reprezentat de contractul de credit bancar.

Însă, în cauză, intimata creditoare cesionară a formulat cererea de executare silită împotriva debitorului la data de 28.06.2016 (f. 77); în condițiile în care scadența anticipată a creditului a fost declarată la data de 04.10.2010 – este mai mult decât evident că executarea silită a fost demarată după expirarea termenului de trei ani de la momentul la care s-a născut dreptul băncii pentru a solicita executarea silită.

Totodată, în această perioadă, creditoarea nu a făcut dovada întreruperii cursului prescripției prin îndeplinirea de către debitoarea, înainte de întreruperea executării silită, a unui act voluntar de executare a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii, în orice alt mod, a datoriei, respectiv că ar fi întreprins vreun demers care să ducă la întreruperea cursului prescripției.

Pe cale de consecință, în considerarea motivelor de fapt și de drept expuse anterior, constatând prescris dreptul de a cere executarea silită a contractului de credit nr. ____/15.10.2007 încheiat între BCR SA și debitorul U. I., cercetarea celorlalte motive invocate de contestator apare ca inutilă, astfel că instanța va admite contestația la executare și va anula toate actele de executare silită efectuate în dosarul de executare nr. ____/____ înregistrat pe rolul BEJ C. R.G..

În temeiul art. 453 Cod procedură civilă, instanța va obliga intimata să achite contestatorului suma de 1000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial (f. 116).

În temeiul art. 717 alin. 2 Cod procedură civilă, instanța va obliga contestatorul să achite suma de 58,26 lei, reprezentând costul xerocopierii dosarului execuțional în contul BEJ C. R.-G. (f. 27).

Cât privește taxa judiciară de timbru în cuantum de 1.000 lei, achitată în cauză, aceasta va fi restituită, la cererea contestatorului, în condițiile art. 45 alin. 1, lit. f din OUG nr. 80/2013, după rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite contestația la executare formulată de contestatorul U.I. cu domiciliul în ..... jud. Cluj, și cu domiciliul procesual ales în .....județul Cluj la avocat A.M., în contradictoriu cu intimata S. S.A.R.L., cu sediul la K. R. SRL, în .... București.

Constată ca fiind prescris dreptul creditoarei intimata de a cere executarea silită a contractului de credit nr. ____//15.10.2007 încheiat între BCR SA și contestatorul U.I. și, în consecință,

Anulează toate actele de executare silită efectuate în dosar de executare nr. ____/____, înregistrat pe rolul BEJ C. R.-G..

Obligă intimata să achite contestatorul suma de 1.000,00 lei. Cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial.

Obligă contestatorul să achite suma de 58,26 lei, reprezentând costul xerocopierii dosarului execuțional în contul BEJ C. R.-G..

Cu apel în 10 zile de la comunicarea la Tribunalul Specializat Cluj.

Cererea și motivele de apel se depun la Judecătoria Turda.

Pronunțată în ședință publică, azi, _____.

Președinte
C.-M. B.

Grefier
V. M.